

Otokar Březina napsal dopis o J. Vrchlickém

(E*forum, 29. 01. 2014)

Jako svého druhu předmluvu k právě vydané knize **Čtení o Jaroslavu Vrchlickém** uveřejňujeme coby nové **echo** text-dopis básníka a esejisty Otokara Březiny z 25. listopadu 1896, zaslaný Sigismundu Bouškovi a jím otištěný v lednu 1897 v měsíčníku Nový život. „On, jehož dílo má tragickou vinu právě v tom, že s žízni, které ani nepřítel neupře obdivu, chtěl opít se vším, co zrálo na vinicích ducha! A který právě tím, v dobách prvního vývoje, kdy se tvoří v umělci tvůrčí metoda, nabyt jistého chvatu, improvizacího lesku, který byl odjakživa nepřítelem těžkého dobývání z hlubin a kořistění z panenských půd! Proč se diví osamělému, utlačenému člověku, který našel svou cestu k smrti a k životu daleko od jeho Babylonu, kde se mluví všemi jazyky a jehož zahrady byly svědkem tolika slavností a orgií? Upíral kdo z nás, že jeho krajiny jsou rozlehlé a bohaté? Nechci mluvit o uměleckém významu jeho díla. Dopis by na to nestačil. Nebyl dosud pojat tak definitivně, jak by se zdálo. Mramor k jeho pomníku je ještě v lomech. A bude to nádherný pomník. Také nechci mluvit o útocích, které z jeho knih se odrážejí na jeho život jako člověka. Znáte dobře, jak o tom soudím. Není nad naší lidskou pravdou jiná, vyšší? A není odvážné hnát naši lidskou pravdu až tak daleko, že z jejího hlasu dýchá namáhavý dech na smrt zápasících?“

www.ipsl.cz